

Kedves leendő Erasmusos hallgató!

Mesterképzésű villamosmérnök hallgatóként 1 évet, vagyis majdnem 1 évet (52 hetet) töltöttem el Dél-Németországban, Ulmban. Ez idő alatt a Hochschule Ulm felsőoktatási intézménybe jártam, legfőképpen azért, hogy a diplomamunkámat elkészíthessem egy az iskolában futó projektből. A beszámolómat három részre szeretném tagolni, egyik része az iskolát és az általam megélt dolgokat írja le, míg a másik a szállással kapcsolatos dolgokat fogja összefoglalni. Elsőként a diákélettel kezdeném, hiszen legtöbbit ez érdekelné.

DIÁKÉLET

Tehát, megérkeztem és az első nagy felismerés az volt, hogy sok a fiú, vagyis inkább csak srácok vagyunk, hiszen ugye villamos-, gépész- és informatikai mérnökök képzése folyik a főiskolán. Szerencsére nincs nagyon megrémülni okotok, ugyanis a gazdaságis kar csak a Duna másik felén van Neu-Ulmban és rendkívül sok rendezvény van, ahol találkozhattok a szebbik nem tagjaival. De tény, hogy a mindennapi suliban hiányoztak a női erasmus hallgatók. Legalábbis igen kevés számban voltak jelen. Szerencsére a rendezvények igen gyakran vannak, valamint heti rendszerességgel van egy „Stammtisch” nevű rendezvény, aminek során végig járjatok a helyi bárakat, éttermeket és természetesen jelen lesznek a helyi német mentorok/tutorok valamint az Ulmban lévő jelenlegi erasmus hallgatók. Ekkor ért minket a felismerés, hogy az ulmi és neu-ulmi főiskolán kívül van egy Universität Ulm is, ahol vannak szintén mérnöki, de ezen felül igen sokféle szak kapott még helyet a sulis palettáján. A két sulit összehasonlítva igen eltérő a partneriskolák nemzetiségek terén.

A fősulin félétől függően vannak gépész- (őszi félév) és villamosmérnök (tavaszi félév) hallgatók. Mivel 2 félévet voltam, így mindkét félévből kijutott nekem. Tehát az őszi félévben mexikóiak, finnek, spanyolok és koreaiak voltak a csoportban. Emellett volt egyetlen amerikai srác, aki 1 évig maradt mint én, de szimplán tárgyakat csinált, amit otthon elfogadtatott és kész, míg a többiek egy nemzetközi 3 hónapos gépészmérnöki tárgyakat felölelő tárgycsomagot kaptak teljesítendő feladatnak. Ezekről a tanulmányi részben fogok majd vajmi keveset elmesélni, hiszen nem ebben vettem részt, de azért kaptam a csepegtetett infókat a többiektől. Tehát nagyrészt spanyolajkúak voltak és még finnek a domináns csoporttagok az őszi félévekben. Ez sajnos meghatározó volt a „klikkesedés”-ben is, na nem azt mondom, hogy teljesen megoszlottunk, de nem volt az a várt keveredés. Szerencsésnek tartom magamat, mert csupán 2 másik sráccal képviseltük szép magyar hazánkat, de megmondom őszintén inkább a többiekkel töltöttem az időt. Őszintén szólva direkt nem töltöttem velük időt, mert nem akartam a többiek hibájába esni és anyanyelvemen pörgetni a kereplőmet. Ennek eredményeként sokkal többet beszéltem angolul mint a többiek, aminek az eredményét többször is tapasztaltam az őszi félév során. Sokféle helyen voltunk közösen kirándulni, és habár kezdetben mindannyian megengedhető kezeslábas angollal indulva ismerkedtünk egymás kultúrájával, ételleivel, italaival és minden egyéb sajátosságával, a félév során mindannyian sokat fejlődöttünk. Ha esetleg nem voltál még ilyen helyzetben, hogy anyanyelvedet nélkülözve kell szót érteni embertársaiddal, na akkor majd érdekes helyzetekbe fogsz keveredni, mikor ki akarod fejezni magadat azoknak, akik szintén a hasonló helyzetben vannak. Közben jöttem rá, mennyire jó, ha az ember egy adott nyelven elkezd fejlődni, és egyre jobb, gördülékenyebb lesz, de emellett mennyit számít, hogy akivel beszél, na ő vajon milyen szinten áll. Hiszen, mint te is tudod, akkor az igazi, ha mindketten értitek a másik miről vakerál. Na ez a koreai pajtikkal nem volt egyszerű, rájön az ember, hogy biza kell, hogy egyértelműen alap szókinccsel is el tudj valakinek magyarázni valami olykor nem is olyan egyszerű dolgot. Szerencsére értelmes emberekkel vagy körülvéve, így csak a te kreatív nyelvi érzékeden múlik kivel értetheted meg magadat.

Sokszor mentünk el közösen enni és nem volt ritka, hogy egymással főztünk, így kaptunk egymás országainak ízvilágából is. A német tutorok is eléggé jófejek és közvetlenek voltak. Nem volt ritka, hogy pl. német háziuliban gyakoroltam a sváb szlenget és menő dumákat, ha esetleg német lánykával szeretnék szóba elegyedni. Ennek megfelelően jól kiokítottak, hogy mint jó külföldiként egy-két vicces, laza vagy épp cuki szöveget benyomhassak a közös bulikon.

A többi erasmusos nem igazán tudott németül, így nem is nagyon keveredtek el nagyon a német társaságba, inkább együtt mentünk el valahova és a németek csatlakoztak hozzánk. Emellett nekik az összeállított tárgyak nem igazán vették el az időt, hogy az erasmus félét szórakozással kiélvezhessék, így érthető volt, hogy mindenfelé utaztak a diákok. Sajnos nekem ez kimaradt, mivel suliban kellett igen keményen elsajátítanom a német nyelvet szinte minden módon, mivel tárgyat hallgattam németül, emellett a professzoraimmal szintén németül beszéltem, és a laborgyakorlatokon szintén németül kellett beadandót írni. Ezért eléggé lefoglalt a sulis, így nem tarthattam finn és mexikói barátaimmal, mikor bejárták Európa országait. Volt ott minden nekik: Franciaországban az Eiffel-torony, Velencében gondolázás, Szlovákián át Magyarország és így tovább... Na meg Amsterdam helyi különlegességeit is szemügyre vették. Tehát szépen körbelótték Németországot, viszont furcsamód Németországban kimaradt a nagy túrázás. Ennek oka az volt, hogy sokkal olcsóbban kijöttek, ha repülőre ültek és új országokat pipáltak ki a bakancslistáról, mintha a német vonatra ülve - leginkább drágábban – jutottak volna el az ország különböző tartományainak nagyvárosaiba (németül Bundesland a neve, és sokkal inkább országok voltak mintsem tartományok). Az egy év alatt sok mindent tanultam németül a németekről, de az kiderült, hogy nincs olyan, hogy Hochdeutsch, hacsak nem véletlen Hannoverben vagy és pláne nem akkor, ha délen időzöl Bajorországban vagy épp Svábföldön...

Ha szeretnék németül tanulni, akkor egyébként jó helyen vagy, sőt talán jobb is, ha kicsit megszokod a svábok előretolt állkapcsú igencsak vidéki kiejtését. A bajorokról nem szólnék, mert ők aztán még keményebb dió! De hozzá kell tenni, hogy habár a nyelvük és megértésük rendkívüli koncentrációt és mindenképp jó nyelvi érzéket, valamint előismeretet igényel, a meleg szívük és szívélyes vendégszeretetük eloszlatja a kommunikációs problémákat. Ha a sört szereted, és még inni is nagy mennyiségben tudod, akkor esélytelen, hogy ne hívjanak meg minden vigasságba. Amiből meglepően sok van... Szinte mind héten találunk okot, hogy egy sörsátrat felüthessenek és grillezzenek a kertben egy jó kis mini Oktoberfest érzését megteremtve ezzel. Ha pedig sok időt töltötök együtt és ráadásul németül beszélgetek, akkor rendkívül sok dolgot meg lehet tanulni tőlük, de mindenképp ajánlatos a nyelvkönyvet is elővenni. Arról ugyanis nem fognak neked előadást tartani, hogy mit miért úgy kell mondani, hiszen leginkább csak érzésből mondják, mint minden anyanyelvű. De a nyelvkönyvet is néha el kell hajítani, mert ugye nem Hochdeutsch-ról beszélünk és persze „mindenhol másként mondják”. El nem tudom mondani mekkora meglepetés volt, mikor először tudatosult bennem, hogy olyan nincsen, hogy német nyelv, de van sváb, bajor, platt ,stb... Elkészítően sokszínűek a németek, amihez hozzátartozik az étel és italkínálatuk is. A sör persze mindenhol ott van, de már csak a szimpla „kérek egy sört, kérem!” sörrendelési mondatok is eltérnek, nem hogy a rendelt sör típusa. Nem vagyok nagy sörszakértő vagy imádó, de aki igen, az majd biztos kedvét leli a ebben. A félév során volt Oktoberfest és még sok másik sörfesztivál ugyanezen indokból, amire tényleg érdemes elmenni, de a pénztárcát se hagyd otthon, mert elkérik az árát rendesen a sörnek. A literes korsó ára nem ritkán a 10 eurót is elérte. Persze ennek is megvan a varázsa, de „pénztárca barát” megoldás, ha a boltban választod ki a rengeteg sörből a kedvencedet 1-1,5 €-ért. Ha tovább mentek egy bárba, akkor már 3-3,5 €-ös árakkal találjátok szembe magatokat, így tényleg megéri otthon közösen összeülni elciccenteni a barátokkal egy-egy sört.

A bulizást tekintve Ulmban 3-4 szórakozó hely is van, ahol változó zenei stílusokra táncolhatod ki magadat. Azt viszont érdemes hozzátenni, hogy ha nem tudsz németül, akkor bele kell törődnöd, hogy gyakran kell majd sörrel a kézben random óbégatós zenékre összekarolva dalolni a németekkel, mert nem minden este a külföldi fiatalokról szól. (Jótanács → Németországban vagy, így nem csoda, ha mindenki szívélyesebben fogad, ha németül beszélsz, főleg a szórakozóhelyeken, nekem rengetegszer segített, hogy nem angolul kezdtem el beszélni, hanem németül).

A város szerencsére bejárható gyalog is, így nem volt ritka, hogy gyalog mentünk haza buli után. Szerencsére a félév elején kapsz egy diákigazolványt, amivel a sulis vonalakon hétközben egész nap ingyen utazhatsz, és az egész város területén pedig délután hat után lesz ingyenes a közlekedés. Emellett pedig hétvégén is ingyenes, szóval ne hagyd otthon ezt a kis kártyát.

Ez a kártya sok más szempontból is fontos! Ezzel tudsz az iskolai büfében és menzán vásárolni, miután rátöltötted a kártyádra a pénzt. Ez azért fontos, mert ha ezzel vásárolsz, akkor diákkedvezményt kapsz. Az iskolában több helyen is van egy gépezet, aminek a segítségével a félév elején nyitott Sparkasse (német bank) számládról a hozzá tartozó bankkártyával tudsz pénzt átutalni. Ezt mindenkinek a megérkezés után 1-2 nappal megnyitják, mert pl. a kolidíjat is erről fogod majd elutalni. Ez nem egy hitelkártya, hanem bankkártya, így ennek megfelelően nem tudsz interneten vásárolni vele, de ahol kártyával lehet fizetni, ott ezt a bankkártyát is tudod használni. Ami fontos tudnivaló, hogy a németek nem igazán bankkártya pártiak, így még a mai napig is sok helyen csak készpénzes fizetés lehetséges, így jobb, ha a mindig tartasz magadnál készpénzt is.

Ha Németországban szeretnél vonattal utazni, akkor érdemes csoportosan menni, mert akkor 3-tól 5 főig vehettek közösen jegyet, ami jóval olcsóbbá teszi a jegy árát. Hozzá kell tenni, hogy tartományjegyekre vonatkozik ez, így pl. mi inkább a szomszédos tartományokba utaztunk vonattal, mert ha új tartományba mennél, akkor még egy tartományjegyet meg kéne vened. Így meg is érte a 8-9 €-t kifizetni egy egész napos jegyért, amit egyébként csak adott járat típusokra lehetett alkalmazni, de még így is igen gyakori járatindulások voltak. Ha messzebbre szeretnél menni, akkor ajánlom, hogy busszal menjetek. Én leginkább Flixbust használtam, amivel egyébként pl. Budapestre is eljuthatsz akár direkt járatral is max. 40-50 €-ért, ha jó járatot időben nézel, ami nem nehéz. Emellett Franciaországba is tudsz Flixbus-szal menni, és egészen kényelmes utazási körülményeket biztosít.

Ha esetleg síelésre adnád a fejedet, akkor rengeteg jó síparadicsom van a németeknél is, de utazhatsz Svájcba vagy az osztrákokhoz is egész elviselhető áron. Ha nincs nálad sífelszerelés az se jelent bajt, mert olcsón tudsz az adott síparadicsomban felszerelést bérelni. Emellett a karácsonyi vásárokat érdemes meglátogatni, mert igen különleges forralt borokat ihat az ember, és rendkívül hangulatos helyeket találhatsz akár Ulmban, Neu-Ulmban vagy a közeli városokban.

Érdemes egyébként az akciós járatjegyeket figyelni, mert sok helyre eljuthat az ember repülővel olcsón, ha időben megveszi a jegyet (1-2 vagy akár 3 hónappal előre). Így jutottam el például Egyiptomba is, ahova az utazásom összköltségének fele maga a repjegy volt (oda-vissza jegy: 300 €), és utána úgy éltem ott mint egy király, mivel a jelenlegi gazdasági helyzet igen alacsony árakat idézett elő. Ugyanezen okból igen pénzhések az emberek, így jó, ha az embernek van helyi segítsége, amit mi szerencsésen megkaptunk egy németországi pajtitól (Látod mire nem jó a nemzetközi kapcsolatszerzés az erasmuson? 😊).

Természetesen nem egyszerű, ha sok mindenre költesz, plusz a kollégiumi szállás is húzós volt (nekem a legjobb kolim volt, ami 316 €/hónap volt, amiért egy saját szobát és egy közös használatú fürdőt WC-vel és egy konyhát kaptam, utóbbiakat 5-6 fő használja közösen). Tény, hogy jó, ha van félretett pénzed, de én pl. dolgoztam hétvégén, így tudtam finanszírozni az egyéb kiadásaimat is, és

nem kellett nélkülöznom vagy pénzt számolgatnom. Az igazság, hogy rengeteg a program és agyonköltekezés nélkül is élvezheted, de nyilván kényelmesebb, ha van a zsebedben pénz.

Összefoglalva Ulm egy kedves kisváros, és pl. az én szülővárosomhoz (Székesfehérvár) nagyon hasonló volt, viszont jóval több kávézó, étterem, bár és szórakozóhely volt. Én ráadásul egy igen jó kollégiumban voltam, ahol az alagsorban egy diákkocsmá is volt, csocsóval, biliárddal. Az egyetemi bulik is borzalmasan jók voltak, félévenként 5-6 rendezvény volt, ahova előre kellett időben jegyet vened, hogy a szerencsések között lehethess, akik végig bulizhatják (Egyébként tényleg nem jutsz be, mert limitált a jegy kibocsátás, bár még mindig be lehet slisszolni, ha elég ügyes vagy és vannak német pajtik, de ha összetalálkozol egy kigyúrt német biztiorral, akkor egyből átértékeled az idejében megvett jegy nyújtotta előnyöket). Mindenképpen vegyél részt rajtuk, mert az erasmusosok nagyrészt ott vannak és tényleg irtó jó bulikat csináltak.

A 2. félévben sokkal több programon vettem részt, mivel belejöttem a németbe is, plusz a suliban is könnyebben tudtam teljesíteni és jól haladtam, valamint a társaság is jóval aktívabb és közösségibb volt. Sok amerikai volt, akik egy igen erős húzóerőként hatottak a csoportra. Voltak új nemzetek is, canadaiak, ukránok, szlovákok, franciák, de pl. Új-Zélandról is volt egy srác. Na meg jöttek igazán jófej, magyar srácok is. Úgy érzem velük mindenképp életreszóló barátság is szövődött, és a nemzetközi barátságok közül is nem egy marad meg egy életre. Sajnos a csaj arány nem sokat változott a fősulin, de cserébe a félévben sokkal többet voltunk az Uni-Ulmos brigáddal, ahol 75 % lány volt. Náluk inkább a spanyol vér dominált, Mexikó, Costa-Rica, Panama, Spanyolország, de voltak olaszok, portugálok és brazilok is. A nyár és ezek a nemzetiségek összehozták, hogy egy végig együtt bulizós színes társaság legyen. Plusz a nagy melegben nem egyszer kényszerültünk rá, hogy a közeli tavakhoz kimennyünk és a vízben hűtsük le magunkat sulis után vagy épp a tegnapi buli történeteit meséljük el kacagva és viccelődve azoknak, akik valamiről lemaradtak.

Hozzá kell tennem, hogy nem csak erasmus keretében lehet külföldön tanulni, hanem sokan külföldre felvételiznek, így ajánlom, hogy haverkodj az ott lévő diákokkal is a kollégiumban, mert az igazán jó bulikról nem biztos, hogy az erasmusosok is tudnak. Nekem a kb fele-fele volt erasmusos hallgató a nem német barátaim, haverjaim közül, és több mint 100 (de komolyan!) új emberrel ismerkedtem meg ezalatt az 1 év alatt, szóval tényleg megfontolandó.

SZÁLLÁS

A szállás általában mindenkinek jut, bár figyelmeztetek, jó ha az elején érkezel a félévnek, mert elfogyhatnak a kolis helyek, esetleg nem épp a legjobbra jutsz. Én a Gutenbergstrasse 6.-ban laktam az egyéves kintlétem alatt. Ezalatt 2 szobám is volt, de mindkettő esetén 316 €-t fizettem, és saját szobát plusz közös fürdő+WC, valamint konyha járt érte cserébe. Voltak olcsóbb kolik is, de átl. mindenki 250 € feletti havidíjat fizetett. Az én kolimban volt egy olyan verzió is, ahol 380€-ért egy szoba saját WC+Fürdő-vel járt és szintén közös konyhával. A konyhában volt hűtő, fagyasztó, sütő és tűzhely. Ha a drágábbik szobaverzióban voltál, akkor kulcsos volt a hűtő is, nekem csak az alap saját szekrényem volt, meg a közös hűtőben egy polcnyi hely, de az elég is volt. Ezek egyébként kolinként változtak, viszont mindenkinek saját szobája volt, kollégiumtól függetlenül, ami szerintem elég nagy pozitívum volt. Mindegyik kuli buszmegálló közelben volt, így eljuthattál könnyedén 20-30 perc alatt a suliba, attól függően, hogy melyik campusra kellett járnod. Aki nemzetközi tárgycsomagot csinál, nekik az én kolimból egy reggeli kényelmes tempós, 10 perces séta jelentette az odajutást. Én busszal mentem és 15 perc alatt ott voltam. Volt viszont 2 jordániai hallgató, akiknek a legtávolabbi

campusra kb. 20-30 perces út volt a legrosszabb esetben, de szerintem ez még mindig elég korrekt idő.

A koliban takarítási rendet csinált minden blokk, tehát akik együtt használták a konyhát. Ennek megfelelően szétosztottuk a feladatokat és mindenki más-más feladatot látott el az adott héten, aztán forgott hetente a feladatkiadás. Jobb előre tisztázni a takarítást és betartani, hogy ebből ne legyenek félreértések, mert hidd el, ez lehet az egyik legnagyobb problémaforrás. Szerintem együtt élni nagy buli volt. Nekem mindkét alkalommal csak más nemzetiségűvel éltem együtt, ami elég szórakoztató volt, de tény, hogy a takarítást jobb letisztázni, mert nem biztos, hogy mindenki azonos előismerettel, szokásrendszerrel rendelkezik e téren. Szelektív hulladékgyűjtés van, ami egyébként nekem tetszett és egy kis odafigyeléssel könnyen megszokható. Szerencsére vannak leírások a szelektálásra, de tény, hogy kell egy kis idő, míg fejből tudod, hogy mit hova dobjál. Ha ezt nem tartod be, akkor abból baj lehet, mert bírság jár a helytelen hulladékgyűjtés miatt, ha kiderül, szóval inkább tartsd be. Az is fontos, hogy rend és tisztaság legyen a blokk egész területén, mert a házmester ellenőrzi a kollégiumot és ismertem olyanokat, akiknek borsos árért takarítót rendeltek ki és az adott helyen lakóknak kellett megfizetni a drága munkaerőt. Szóval nem érdemes disznóolt hagyni magad után....

Van ugye az alagsorban egy diák kocsmá, aminek a neve Mobar volt és minden hétfőn nyitva van (Montag Bar → Mobar). Elég jó kis hely és bolti áron megy a sör, szóval megéri a hétfő estéket üresen hagyni, innen általában tovább mennek az emberek bulizni a városba utolsó busszal vagy netán később gyalog. Én nem laktam konkrétan a bár fölött sosem, de közel voltam mindkét alkalommal, nekem nem volt panaszom egyáltalán, bár ez csak az 1. félévben volt igaz, mert a 2. félévben nem nagyon akadt olyan hét, hogy ne lettem volna ott... Igen... A nyári szemeszter kicsit bulisabbra sikerült... Hiába, egy kemény hétfői nap után jólesik egy sör a haverokkal a kolid alatt... aztán te is tudod milyen ez az „egy sör” duma.

Emellett a koliba területén van egy jó kis közös füves rész, ahol sütögetésre is van lehetőség, szóval mindenképpen adnivaló ez a kollégium! A többieké is jó volt, de valamiért mindannyian itt gyűltünk össze, ha közös program volt, amihez hozzásegített, hogy a tanulók fele itt volt elszállásolva.

ISKOLA

Azzal kezdeném, hogy mit tudok a többiek programjáról. Nekik kb volt x tárgy x kredittel, amivel az ő tanulmányi szerződésüknek eleget tudnak tenni, nem egy ull 30 kredites félévet kell produkálni, de azt mondják, az i teljesíthető, főleg ha érdekelnek a tárgyak. A motiváció még mindig komoly doppinghatást fejt ki. Szóval nem fogsz belehalni ebbe a programba és jófejek a tanárok, de tény, hogy van egy-két tárgy, amire komolyan időt kell szánni, mert vagy bonyolultság miatt igényli az időt, vagy egyszerűen nagy az ismeretanyag. De iszonyatosan korrektek a tanárok, szóval járj be órára és nem lesz baj. Értem én, hogy menni kell ide-oda amoda, de nem egy komoly elkötelezettség, hogy bejárj az óráidra, hogy legalább egyszer halljál a dolgokról, mielőtt felkészülsz belőle a számonkérésre, legrosszabb esetben az utolsó hétvégén. Szinte mindenki átment az őszi élvben a tárgyakból, de volt aki nem, szóval tényleg legyen benned annyi, hogy készülsz azért. A bulizás még akkor is belefér, meg néhány trip is. A tutorok tudják mi a helykó és biztos lesznek korábbi féléves hallgatók, akik majd ellátnak jótanáccsal az adott tárgyról, szóval kérdezz körbe mindenképp! ;) Na ennyit a közös programokról és lássuk mi történt velem, akinek diplomamunka írás volt a feladata.

Én végig egy olyan campuson voltam, ahol senki nem volt rajtam kívül, csak egy finn lányka a első félévben, de a második félévben semmi angol beszéd. Vele egyébként iszonyatosan jóba lettünk, annak ellenére, hogy a német barátja nem csipázta, hogy suliban mindig együtt vagyunk (mondjuk engem is idegesített volna ez a situ...) De tényleg csak a kötelező tea meg kaja társam volt a félévben, így csökkentve azt a magányérzetet, ami abból adódott, hogy sulis időben el voltam szeparálva a többi erasmusostól. Rendkívül meglepődtem a finneken, igen érdekes nemzet. Amúgy rajta kívül 4-5 finn sráccal is szintén nagyon jó barátok lettünk az őszi félévben és nagyon megszerettem a habitusukat. Nem voltam messze a többi erasmusos campusától, de külön voltunk iskolaidőben. Mint említettem a diplomamunkámat mentem ki írni, és ezzel töltöttem a legtöbb időmet. Az első félévben nagyon sok időm arra ment el, hogy a német nyelvet fejlesszem fel, plusz a szaknyelvet ismertem meg németből és angolból is. Lehetett volna angolul is kommunikálni a professzorral, de megegyeztünk, hogy gyötörjem csak magamat a némettel, mert akkor sokkal többet tudnak majd nekem segíteni és akkor már mindegy melyik szaknyelvet sajátítom el, mert mindenképp meg kellett tanulnom őket. Korábban is olvastam angol meg német szakirodalmat, de ez természetesen egész más volt. Mondanom se kell, mindkettőt tanultam párhuzamosan, mert a diplomamunkámat meg angolul írtam, így nem volt mese, mindkét nyelven tanultam meg a dolgokat. A feladatom egy hajtásrendszer elektronikai installálása volt és később egy mérő-rendszert kellett felépítenem meglévő elemekből. Rendkívül gyakorlatközeli feladat volt, mert olyan feladatokat is meg kellett oldanom, amit a helyi villamos szakembernek kellett volna elvégezni, de sajnos egy műtét miatt ő nem volt ott a kint létem során. Ennek köszönhetően olyan feladatot kellett ellátnom, amivel eddig nem találkoztam és ráadásul nemcsak elméleti szinten kellett megértenem a feladatot, hanem gyakorlati szinten is meg kellett valósítani. Ehhez nagy segítség volt az ottani professzorom, aki a témavezetőm volt, valamint a laborért felelős tanár is. Elméleti szinten a professzor volt segítségemre, míg a gyakorlati kérdésekben az utóbb említett laborfelelős nyújtott segítséget.

Rengeteg dolgot tanultam meg ott, és a tanulmányaim során szerzett elméleti ismereteimet ültethettem át a gyakorlatba. Emellett német nyelven hallgattam előadásokat is, amik rendkívül hasznosak voltak. Jó kiegészítő tudást adott a főiskola gyakorlat- és projektorientált oktatási stílusa. Sokszor kellett német diákokkal együtt jegyzőkönyvet készíteni a labormérésekről, valamint gyakran a mellettem dolgozó diákokkal is konzultáltunk az adott feladatról, ha egyikünk elakadt. Számtalan új dologról hallottam odakint, és nagy segítség volt, hogy mindent a rendelkezésemre tudtak bocsátani, amire szükségem volt. Nem volt egyszerű feladat és sokszor nehézségekbe ütköztem az előismeret és tapasztalat hiánya miatt, de mindig volt, aki a segítségemre volt, amikor elakadta. Annak ellenére, hogy németül kellett kommunikálnom az iskolában, meglepően jól megértettük egymást és rengeteg új dolgot németül vagy angolul tanultam meg a rendelkezésemre álló szakirodalmakból.

Úgy érzem szakmailag sokkal hozzáértőbb lettem és bátran kijelenthetem, hogy a nyelvi ismereteim is robbanásszerűen fejlődtek ezalatt az egy év során. Ennek fényében mindenkinek bátran ajánlhatom a Hochschule Ulmot, aki azon gondolkozik, hogy diplomamunka vagy szakdolgozat írása miatt szeretne erasmuson részt venni. Amint olvashattátok volt részem szórakozásban és szakmai fejlődésben is, így úgy érzem megfelelő arányban sikerült ezt az egy évet maximális mértékben kiélvezni és minél több dologban részt venni. A nyelvi fejlődés pedig számomra is meglepően nagy mértékű volt. Természetesen itthon tovább folytatom a nyelvekben való ismeretszerzést, mert rengeteg dologban tudok és akarok még fejlődni, hogy később a szakmai és privát életben is előnyt tudjak ebből kovácsolni.

Néhány képet csatoltam az élményeimről a következő oldalon.











